

BU TOPRAK NELER GÖRDÜ

Bu toprak,
Yeniden vatanlaşırken
Hainler de gördü,
Kahramanlar da.
Adına taş dikilen de oldu,
Unutulanlar da oldu
Belirsiz mezarlarında.
Masal değil, hakikat
Bir millete top yekûn
Kefen biçildiği gün,
Yaşatmak azmiyle
Ölüme inat
Şaha kalkanları
Gördü bu toprak.

Düğünde
Gelinlik kızına,
Bayramda
Kurbanlık koçuna,
Cepheye gidecek
Oğul saçına
Kına yakanları
Gördü bu toprak.

Kundakta bebeğini
Bırakıp beşiğinde,
Mavzer kundağına uzanan eller,
“Ya istiklâl, ya ölüm!”
Diyenlerin peşinde
Yürüyen gelinler
Gördü bu toprak.

Yol uzun, vakit dar.
Kar yağar
Kağrı gıcırda.
Çocuk küçük
Üşür, ağlar.
Islanırsa millet malı
Bunca emek neye yarar.
Yavrusunun örtüsüne
Mermi saran analar,
Akla sığmaz şeyler
Gördü bu toprak.

Boşuna mı aktı, oluk oluk kan ?
Bunun için miydi çekilen çile ?
Ne çabuk unuttuk dünü.
Söylemeye dilim varmaz
Bu günü.
Gözlerinde çok yıldızlı bir perde,
Vicdanları tutsak midelerinde.
Utanmadan dedesinin
Kemiğinden, kanından
Tarla satar gibi
Miras malından
Vatan satanları da
Gördü bu toprak.

Fazıl Ahmet BAHADIR

